

Decizia nr. / 2010
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. xxxxx S.R.L. din
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția
generală de soluționare a contestațiilor sub nr.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice prin adresa nr. înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. sub nr. asupra contestației formulată de **S.C. xxxx S.R.L.** din bbb .

S.C. xxxx S.R.L. din, str., nr., județul este înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J și are codul unic de înregistrare RO.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr.nnn , emise de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P..

S.C.xxxx S.R.L. **contestă** suma totală de **lei** reprezentând :

- impozit pe profit în sumă de **lei**;
- majorări de întârziere în sumă de **lei** aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată;
- TVA stabilită suplimentar de plată în sumă de **lei**;
- majorări de întârziere în sumă de **lei** aferente TVA stabilită suplimentar de plată.

Totodată, societatea solicită suspendarea executării deciziei de impunere nr. până la soluționarea contestației.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data primirii titlului de creanță contestat, respectiv așa cum reiese din confirmarea de primire de la poștă anexată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării contestației la D.G.F.P. respectiv, așa cum reiese din amprenta ștampilei registraturii aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 și art.209 alin.1lit.b din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. xxxx S.R.L.** din județul .

I. Prin contestația formulată S.C. xxxx S.R.L. , invocă în susținerea cauzei următoarele argumente:

Societatea contestatoare invocă faptul că obligațiile fiscale în sumă totală de lei au fost stabilite în mod greșit de organele de inspecție fiscală pe perioada 01.02.2006-30.04.2009, deoarece au fost calculate și pe perioada anterioară datei de 24.07.2008 când au fost cesionate părțile sociale aparținând lui către, care a devenit administrator și asociat unic al S.C. xxxx S.R.L.

Administratorul societății domnul susține faptul că el a preluat de la fostul administrator numai o ștampilă a societății, fără a prelua de la fostul administrator facturi și chitanțe fiscale folosite sau nefolosite, tipizate sau personalizate.

Societatea contestatoare invocă faptul că a efectuat activități comerciale cu societatea S.C. S.R.L. din și cu S.C. S.R.L. folosind facturi proprii numerotate în conformitate cu Decizia nr. privind stabilirea plajelor de numere pentru documentele utilizate și susține că nu a efectuat activități comerciale sau de altă natură cu societățile: vvvvvv

Administratorul societății invocă prin contestație faptul că atunci când a primit prin cesiune părțile sociale ale S.C. xxx S.R.L. a luat la

cunoștință că la data de 17.07.2008 societatea nu avea obligații de plată la bugetul statului, așa cum atesta certificatul fiscal nr.nnn eliberat de D.G.F.P.

Administratorul societății invocă de asemenea faptul că dacă avea cunoștință că societatea respectivă avea datorii la bugetul de stat nu accepta cesiunea părților sociale.

Societatea contestatoare invocă faptul că în intervalul de timp care s-a scurs de la primirea actului administrativ fiscal contestat, a depus eforturi pentru recuperarea documentelor contabile ale societății pentru perioada anterioară preluării activității și pe care, ulterior, le-a predat cu procesul verbal de predare–primire nr. eprezentanților D.G.F.P. pentru reanalizarea impozitelor stabilite suplimentar.

Administratorul societății prin contestație invocă faptul că este dispus să participe la orice expertiză grafologică efectuată pentru semnăturile existente pe orice act comercial emis de S.C. xxxx S.R.L. pentru a se putea demonstra că nu a avut nicio legătură cu operațiunile comerciale pentru care organele de inspecție fiscală au calculat sume de plată datorate bugetului de stat.

În concluzie, având în vedere argumentele invocate, societatea solicită să fie calculate eventualele obligatii de plată pe care S.C. xxxxx S.R.L. le are față de bugetul statului, pentru operațiunile economice desfășurate de reprezentanții legali ai societății și să se suspende executarea deciziei de impunere până la soluționarea contestației.

II. Prin raportul de inspecție fiscală nr. ncheiat la data de, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. contestată, organele de inspecție fiscală ale D.G.F.P., au constatat următoarele:

S.C. xxxxx S.R.L. este o societate cu răspundere limitată, cu capital privat autohton, care are ca obiect principal de activitate: comerț cu ridicata al metalelor și minereurilor metalice.

IMPOZIT PE PROFIT

Verificarea a vizat perioada 01.02.2006-31.12.2008.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că, la data de **31.12.2006** societatea xxxxx S.R.L. a înregistrat venituri totale în sumă de lei și cheltuieli totale în sumă de lei, din care cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit suma de lei.

La data de **31.12.2007**, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a înregistrat conform bilanțului contabil și balanței de verificare, o cifră de afaceri totală în sumă de lei și cheltuieli totale în sumă de lei, din care cheltuieli cu marfa aferente veniturilor înregistrate în sumă de lei (cont 607) și cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit în sumă de lei.

Garda Financiară Secția a stabilit în urma unui control încrucișat cu șapte societăți comerciale din localitatea, ca societatea a înregistrat până la data de 31.12.2007 venituri totale în suma de lei, dar societatea declarase venituri mai mari decât cele identificate prin control.

La data de **31.12.2008**, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a înregistrat conform bilanțului contabil și balanței de verificare, venituri totale în sumă de lei și cheltuieli totale în sumă de lei din care cheltuieli cu marfa aferente veniturilor înregistrate (cont 607) suma de lei și cheltuieli nedeductibile la stabilirea impozitului pe profit în sumă de lei.

Garda Financiară Secția a centralizat facturile emise de societate până la data de 08.09.2008 și a stabilit pentru anul 2008 un total de vânzări în sumă de lei. S-a constatat astfel o diferență de venituri neînregistrată în evidența contabilă în sumă de lei. Pentru veniturile suplimentare neînregistrate în evidența contabilă s-au stabilit cheltuieli deductibile cu marfa în sumă de lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o pondere a cheltuielilor cu marfa în total cifra de afaceri de 98,56% și pe care au utilizat-o la stabilirea prin estimare a impozitului pe profit datorat de societate. Astfel au stabilit un profit impozabil suplimentar în sumă de lei pentru care societatea datorează **un impozit pe profit în sumă de lei, la data de 25.01.2009.**

Pentru impozitul pe profit de plată stabilit suplimentar în timpul controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății și majorări de întârziere în sumă de lei, conform art.119 din O.G. nr.92/2003

privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Verificarea a vizat perioada 02.02.2006– 30.04.2009.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele că, la **31.12.2006** societatea a înregistrat TVA deductibilă în sumă de lei și TVA colectată în sumă de lei. Pentru TVA colectată organele de inspecție fiscală au stabilit că a fost înregistrat în mod corect de societate, însă pentru TVA deductibilă a rezultat faptul că societatea nu avea dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor deoarece nu îndeplinea condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei conform art.146 alin 1 lit.a din Legea nr.571/2003 întrucât pe perioada 01.02.2006-31.12.2006 societatea nu deține facturi care să cuprindă informațiile prevăzute de art.155 alin.5 din același act normativ. S-a stabilit ca urmare a celor menționate în sarcina societății la 31.12.2006 **o diferență de TVA de plată în sumă de lei.**

La **31.12.2007**, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a înregistrat TVA deductibilă în sumă de lei și TVA colectată în sumă de lei. Referitor la TVA colectată organele de inspecție fiscală au stabilit că există diferențe între total sume TVA colectată verificată, cea declarată prin deconturi de TVA și cea consemnată în bilanța de verificare, soldul sumei negative a taxei fiind de lei.

Pentru TVA deductibilă organele de inspecție fiscală au stabilit faptul că societatea nu avea dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor deoarece nu îndeplinea condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei conform art.146 alin 1 lit.a din Legea nr.571/2003 întrucât pe perioada 01.01.2007-31.12.2007 societatea nu deține facturi care să cuprindă informațiile prevăzute de art.155 alin.5 din același act normativ, nu avea dreptul să deducă TVA în sumă de lei. S-a stabilit ca urmare a celor menționate în sarcina societății la 31.12.2007 **o diferența de TVA de plată în sumă de lei.**

La **31.12.2008**, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a înregistrat TVA deductibilă în sumă de lei și TVA colectată în sumă de lei. Referitor la TVA colectată organele de inspecție fiscală au stabilit că s-a făcut verificarea în funcție de două perioade și anume :

- pentru perioada 01.01.2008-31.05.2008 societatea nu a

declarat venituri totale în sumă de lei – astfel organele de inspecție fiscală au stabilit TVA colectată suma de lei;

- pentru perioada 01.06.2008-31.12.2008 societatea nu a declarat venituri totale în sumă de lei .

Astfel organele de inspecție fiscală au stabilit TVA colectată suma de lei.

Totalul TVA colectată stabilită de organele de inspecție fiscală pentru anul 2008 este în sumă de lei.

Pentru TVA deductibilă a rezultat faptul că societatea nu avea dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor decât pentru suma de lei, deoarece pentru restul achizițiilor nu îndeplinea condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei conform art.146 alin 1 lit.a din Legea nr.571/2003 întrucât pe perioada 01.01.2007-31.12.2007 societatea nu deține facturi care să cuprindă informațiile prevăzute de art.155 alin.5 din același act normativ.

Organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății la **31.12.2008** o diferență de TVA de plată în sumă de lei, dar ținând cont că în anul 2008 societatea declara o TVA de plată în sumă de lei **TVA de plată stabilit suplimentar la inspecția fiscală este de lei.**

Pentru întreaga perioadă verificată, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară de plată la TVA suma de lei și au calculat majorări de întârziere aferente acesteia suma de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală,

În ceea ce privește suma totală de lei reprezentând:

lei - impozit pe profit

lei - majorări de întârziere impozit pe profit

lei - taxa pe valoarea adăugată

lei - majorări de întârziere aferente,

stabilită de organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere nr. , cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care prin contestație S.C. xxxx S.R.L., nu aduce niciun argument de natură să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.02.2006-31.12.2008 pentru impozitul pe profit și 02.02.2006-30.04.2009 pentru taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, raportul de inspecție fiscală nr. în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. contestată, s-a încheiat ca urmare a adresei nr. transmisă de Garda Financiară secția și înregistrată la D.G.F.P. sub nr. și a avut drept obiectiv corecta calculare, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat.

Din verificările efectuate de organele de inspecție fiscală s-a constatat că societatea nu a înregistrat în evidența financiar – contabilă facturile menționate în adresa nr. a Gărzii Financiare și emise către următorii clienți: xxxxxxxx

Pentru perioada 01.02.2006-31.07.2008 nu s-au pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală documente de evidență contabilă, drept pentru care, în conformitate cu prevederile art.67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, s-a procedat la estimarea bazei de impunere.

În urma inspecției fiscale, au fost stabilite de organele de inspecție fiscală în sarcina societății S.C. xxxx S.R.L. obligații de plată în sumă totală de lei reprezentând: impozit pe profit, TVA și accesoriile aferente acestora.

În drept, art.67 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează :

“ (1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.”

Totodată, pct.65.1 lit.d din H.G. nr.1050/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, precizează:

“ Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora.”

În același act normativ pct.65.2 precizează:

“ Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare.”

Față de aceste prevederi legale rezultă că estimarea bazei de impunere se realizează în situația în care organele de inspecție fiscală nu pot determina mărimea acesteia.

O astfel de situație poate fi cea în care au dispărut evidențele contabile și fiscale. Organele de inspecție fiscală trebuiau să aibă în vedere elementele care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției și informații referitoare la activitatea din perioada verificată și documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, vor avea în vedere datele și informațiile deținute despre contribuabilii cu activități similare.

Din același act normativ sunt aplicabile speței și prevederile art.80 alin.5 și alin.7:

“Reguli pentru conducerea evidenței contabile și fiscale(...)

(5) Contribuabilii sunt obligați să evidențieze veniturile realizate și cheltuielile efectuate din activitățile desfășurate, prin întocmirea registrelor sau a oricăror alte documente prevăzute de lege.

(7) Organul fiscal poate lua în considerare orice evidențe relevante pentru impunere ținute de contribuabil.”

Referitor la argumentul societății privind faptul că au fost stabilite obligații fiscale în sarcina societății și pe perioada anterioară datei de 24.07.2008 când societatea era administrată de altă persoană decât cea care este în prezent, nu se poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece obligațiile fiscale datorate bugetului general consolidat au fost stabilite în sarcina S.C. xxxxxx S.R.L., persoana juridică fiind titularul de drepturi și obligații, persoană distinctă de asociați sau acționari.

De asemenea, argumentul societății privind faptul că a fost eliberat certificatul de atestare fiscală nr. eliberat de D.G.F.P. prin care societatea nu figura la 17.07.2008 cu obligații de plată la bugetul statului, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece obligațiile fiscale suplimentare au fost stabilite prin decizia de impunere nr. emisă în urma inspecției fiscale din anul 2009.

Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal competent la solicitarea contribuabililor. Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența pe plătitor a organului fiscal competent și cuprinde creanțele fiscale exigibile, existente în sold în ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii, denumită lună de referință, și neachitate până la data eliberării acestuia. Inspecția fiscală s-a efectuat în perioada 10-11.05.2009 și 26-27.08.2009 și a vizat impozitul pe profit și TVA pe perioada 01.02.2006-30.04.2009, iar certificatul de atestare fiscală a fost eliberat la data 17.07.2008.

Referitor la argumentul societății cu privire la facturile emise de aceasta și care nu sunt înregistrate în evidența contabilă și pentru care societatea susține că le-ar fi predat reprezentanților D.G.F.P. pentru reanalizarea impozitelor suplimentare stabilite, nu se poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece nu au fost puse la dispoziția echipei de inspecție fiscală toate documentele justificative ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate, societatea nefăcând dovada existenței procesului verbal de predare-primire a documentelor.

Prin adresa nr. transmisă cu confirmare de primire nr. din 06.01.2010, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat S.C. xxxx

S.R.L. transmiterea documentelor pe care le consideră necesare în susținerea afirmațiilor făcute prin contestație.

Deși respectiva adresă a fost primită în data de conform confirmării de primire aflată la dosarul cauzei până la data emiterii prezentei decizii nu s-a primit niciun răspuns în sensul celor solicitate.

Prin art.65 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

De asemenea art.206 alin.1 lit.c și lit. d din același act normativ care prevede:

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:
(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază ” coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.b din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005, care stipulează :

“Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care se înțelege să conteste un act administrativ fiscal, potrivit pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar ce face obiectul acestui capăt de cerere, se va respinge contestația formulată de S.C. xxxxx S.R.L. ca nemotivată și neîntemeiată.

2. Referitor la cererea de suspendare a executării Deciziei de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă Agenția

Natională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor are competența materială de a se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată, S.C. xxxx S.R.L. a solicitat suspendarea executării Deciziei de impunere nr.vvv .

În drept, sunt incidente prevederile art.215 alin(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

" (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competența poate suspenda executarea, dacă se depune o cautiune de pana la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de pana la 2.000 lei."

Potrivit art.14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

"(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților."

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea SC xxxx SRL de suspendare a executării Deciziei de impunere nr.vvv intră sub incidența prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Nationale de Administrare Fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii, neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.67, art. 80 alin.5 și alin.7, art.215 alin.1și alin.2, art.216 alin.1 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art.14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 , se:

DECIDE

1. Respingerea ca nemotivată și neîntemeiată a contestației S.C. xxxx S.R.L. pentru suma totală de lei reprezentând:

lei - impozit pe profit

lei - majorări de întârziere impozit pe profit

lei - taxa pe valoarea adăugată

lei - majorări de întârziere aferente.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor de soluționare a cererii de suspendare a executării Deciziei de impunere nr.xxxx .

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel sau la Curtea de Apel în termen de 6 luni de la comunicare.